

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ

ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਕੈਪਟਨ ਇਤਬਾਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਵਿੰਗ ਕਮਾਂਡਰ ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਆਫ਼ ਆਰਮਾਮੈਂਟ

ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਵਿੰਗ, ਆਈਐਫਏ, ਜੰਮੂਨਗਰ ਅਤੇ ਦੇ

ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 81-ਡੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (IV of 1939) ਸੈਕਸ਼ਨ 96(2)~ ਰਨ ਡਾਊਨ

ਐਕਸ਼ਨ—ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ—ਕੀ ਉਪਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ

ਗਏ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨਸ਼ੋਰੈਂਸ ਰਨ -ਡਾਊਨ ਐਕਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਪਰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ।

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਮੰਗਤਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕਾਂਤ ਭਾਸਕਰ (1), ਅਤੇ ਰਾਇਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਮਹੋਮਦ ਮੇਹਰਲੀ (2), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(ਮਾਮਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, - ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਰਾਈਡ ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1954।)

1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 44, ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 29 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, 1953, ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਟੀਪੀਐਸ ਚਾਵਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਮ ਐਲ ਮਧੋਕ, ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਰੰਤਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ,

ਰੈਫਰਿੰਗ ਆਰਡਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ, -ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਕੈਪਟਨ ਇਤਬਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਬੰਬ 109

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਬੰਬ 39

ਲਾਲ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ 29 ਜਨਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਮੁਦਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕੂਐਡ ਰੋਨ ਲੀਡਰ ਬੀ.ਐਸ. ਡੋਗਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵਿੰਗ ਕਮਾਂਡਰ ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਰਾ ਦੇਵੀ ਵਿਰੁੱਧ 10,500 ਰੁ.

ਜੋ ਕਿ ਕਿਚਨਰ ਰੋਡ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਜੰਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਤੱਥ, ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸਿਰਫ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਮੋਟਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96(2) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1939 ਦਾ ਐਕਟ IV।

ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਜੋਖਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਪਾਲਿਸੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਸੇਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2A) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

"96 (2)
ਕਿਸੇ ਵੀ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. VIII

4

ਕੈਪਟਨ, ਇਤਬਾਰ ਸਿੰਘ
ਵੀ.
ਵਿੰਗ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਪੀ. ਐੱਸ.
ਗਿੱਲ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ
ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ
ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ, ਅਰਥਾਤ: -

* * * * *

(ਬੀ) ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ
ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ :-"

. ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ
ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ
ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ
ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਉਪਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ
ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ
ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ * ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਚ ਦੇ ਗਠਨ
ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕੇਸ ਚੱਲ ਸਕੇ।
ਸਰਕਟ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸੁਣਿਆ।

1953 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 365-ਡੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ
ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ > ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਜਲਦੀ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, 1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 81-ਡੀ, 1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਜੇ 'ਨੰਬਰ 365-ਡੀ ਅਤੇ 1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 96-ਡੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 96(2) ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਬੈਚ ਨੂੰ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਰਾ ਦੇਵੀ ਡੋਗਰਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਲਈ 10,500 ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਨੰਬਰ ਡੀਐਲਏ 3347 ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕਾਰ ਨੰਬਰ ਡੀ.ਐਲ.ਏ. 3347 ਅਤੇ ਵਿੰਗ ਕਮਾਂਡਰ ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਕੁਐਡਰਨ ਲੀਡਰ ਡੋਗਰਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੀਮੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 605 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪਿਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ, ਬੀਮੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕਤਰਫ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਇਤਬਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਲਾਲ, ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ-

“ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਬੀਮਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ-

ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮਾਨਤਕਰਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਤੱਥ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ।

ਸਰੂਪਸਿੰਗ ਮਾਂਗਟਸਿੰਗ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕਾਂਤ ਭਾਸਕਰ (1), ਚਾਗਲਾ, ਸੀਜੇ (ਬਾਗਵਤੀ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ I ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਚਾਗਲਾ ਸ. ਸੀਜੇ (ਭਗਵਤੀ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ O. I, R. 10 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੀਮਾ ਜੇ - ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪਾਰਟੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਫਾਂਸੀ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ

~~ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ।~~ ਸਰੂਪਸਿੰਗ ਮਾਂਗਟਸਿੰਗ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕਾਂਤ ਭਾਸਕਰ (1) ਚਗਲਾ, ਸੀਜੇ (ਭਗਵਤੀ, ਜੇ., ਸਸੰਕਾਲੀ) ਨੇ ਦੇਖਿਆ* -

; 'ਹੁਣ, ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ. ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ s. 96 (2), ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਬੰਬ 109

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਬੰਬ 39

ਰਾਇਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਮੁਹੰਮਦ ਮਹਿਰਲੀ, (1), ਚਾਗਲਾ। ਸੀਜੇ (ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਜੇ 7 ਸਹਿਮਤੀ) ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 96 (2) ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ”

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਨ-ਡਾਊਨ ਐਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ VIII ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 13 ਤੋਂ 30 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। 23 ਤੋਂ 30 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 23 (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡੀ ਨੈਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।”

ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ VIII A ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ

(1) A1.R. ~955 ਬੰਬ 39 ■—

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VIII A ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ 23 (3) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੈਕੰਡ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਚਾਗਲਾ ਦੇ *tion 96 (2)*, ਸੀਜੇ (ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਜੇ., ਕੰਕਰ ਰਿੰਗ) ਨੇ *ਰਾਇਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਮੁਹੰਮਦ ਮਹਿਰਲੀ (1)* ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ -

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ * ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਗੁਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। 96 (2)। ਪਰ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਡਿਫੈਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫੈਡੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਡਿ ਕ੍ਰੀ ਡਿਫੈਡੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾ - ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ' - ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ^ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ

ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ,

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਏ ਪੀ?—

ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਤਬਾਰ ਆਰਡਰ - ਸੀ.ਜੇ. ਨੂੰ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ਼ਨ ਵਿੰਗ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਡਿਰ ਪੀ. 1 ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 81-ਡੀ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ 1953 ਦਾ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 29 ਜਨਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਖੋਸਲਾ। ਐਕਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ